

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

з Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1.70 кор.

За границю:

на цілий рік: зі щоденно
виплатою 7 доларів, або 12
рублів; з виплатою двічі
в тиждень 5½ долара, або 10
рублів; з виплатою що субо-
ти 4½ долара, або 9 рублів.
Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ма вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских святах
о 5½ год. пополудні.

Редакция, адміністрация і
експедиция «Руслана» при ул.
Оссолінських ч. II. (партер)
(фронт від ул. Тихої). Експе-
диция місцева в Агенції
Соколовского в насажі Гавс-
мана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє.—

Рекламні неопечатані в
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Угорске пересилене.

(Δ) Політичне положенє в Угорщині стало так непевним і насуває стільки рижнородних можливостей, що угорські політики зовсім не можуть нічого певного в сій справі сказати. Треба отже мати перед очима деякі сталі точки, про які не можна забувати при оцінюваню сучасного положеня, щоби не попасти в хибні і безосновні комбінації. Треба передовсім вистерігати ся тих і ожевих надій, як ми себе заманоють независимці, мов би то Корона згоджувала ся на далекосяглі уступки в користь сего сторонництва. А так само знов безосновна є зневіра, мов би то вже неможлива була полагода міністерского і державного пересиленя.

Дневникарство рижних політичних таборів, спонукане до того політичними провідниками пускає всякі вісти в світ і викикує тим трудности й замішанє. До таких вістий належить також і ся, начеб Корона мала покликати нове міністерство виключно з независимців так, що навіть пущено в світ склад сего міністерства. Ся вість впринципі імовірно з того поводу, що президент посольської палати Юст здобув собі з своїми прихильниками в сторонництві независимців сильне становище, отже в політ. кругах задавано собі питанє, чи не булоб порадою довести до прямих переговорів між Короною а независимцями, щоби раз вже вяснити, що розвязка пересиленя голошена независимцями є неможлива.

Доси однак здає ся, що Корона зовсім не скланяє ся до прямих переговорів з независимцями, а перед двома тижнями монарх навіть вичеркнув був з поданого ему спису осіб, які мав би покликати до себе, гр. Батіянього, отже можна сумнівати ся, чи й тепер змінив би сю постанову. А колиб навіть монарх вислухав деяких представників независимого сторонництва, то се не значилоб ще, що буде до керми покликане міністерство зложено з независимців.

Коли переглянено всі звіти угорських політиків про їх послуханє у монарха, окрім оптимістичного звіту президента Юста, то певнимо ся, що покликанє міністерства з независимців, отже тим самим принятє їх далекосяглих домагань стає прямою неможливістю, наколи не припускаємо можливости відступленя независимцями від їх політ. програми. Так свого часу (в 1875) Кольман Тиса відсунув зовсім на бік свою політ. програму, щоби спастися край від великого фінансового занепаду і тоді независимці вельми глумили ся над ним задля сего відступленя від своєї програми. А тимчасом сторонництво независимців було би приневолене не тільки відсунути на бік свою програму, але єї зовсім виречи ся, щоби обняти державну керму. О скільки відомо, — на се й зовсім нема виглядів.

Отже серед сего заколоту, серед непевности і трудностей в розвязці пересиленя, виринає визначна постать гр. Тассіля Фестетіча, котрого монарх приймає сими днями на послуханю, а відтак і на-

слідник престола. Гр. Фестетіч, стоїть доволі здалека від політичних сторонництв, але займає визначне становище серед мадярських вельмож і посвячений навіть з европ. дворами, а крім того наслідник престола обдаровує его своїм довірем. Гр. Фестетіч виїхав до Пеннту і має знов вернути до Відня та бути у наслідника престола. Огєя подія звертає на себе серед угорского пересиленя бачність політичних кругів і загально приписують сим поїздкам гр. Фестетіча політичне посланництво, хоч з гори виключають всі, щоби він сам мав стати на чолі нового кабінету. Подорож поновна монарха до Будапешту, заподіжена перед кількома днями, відрочена і се вказує також на трудности розвязки пересиленя, котре імовірно протягне ся доволі довго, хоч теперішнє міністерство не має охоти довше вести управу держави. Дуже можливо отже, що знов Угорщина опинить ся перед урядничим міністерством.

Наук. Тов-о ім. Шевченка у Львові в 1908 р.

(Конець).

На зверха репрезентував Виділ Тов-о, беручи участь у конгресі Американців у Відні через делегата д-ра З. Кузелью, в ювілею драматичної артистки М. Заньковоєцкої у Київі, в ювілею польского историка О. Яблоновского в Варшаві і в ювілею „Просвіти“ у Львові. Крім того висилав він делегатів на похорон дійсного і почесного члена В. Антоновича в Київі. За те відповідно до ухвал секцій не взяв участі в археологічнім зїзді в Чернигові задля становища московского комітету того зїзду в сій справі.

Науковий рух Тов-а в 1908 р. був значний і сей рік належить зачислювати до дуже вдатних, не вважаючи на те, що в Київі фунгувало друге Укр. Наук. Тов-о, яке розвивало ся також гарно, та в якого діяльності брали участь і такі его члени, що були діяльні також у Львові, а голова Н. Тов-а ім. Шевченка був заравом головою київского тов-а. Се найліпший доказ, що українська наука стала вже на міцних основах, та що приріст наукових сил збільшає ся безупинно, хоч і не занадто швидким кроком.

Наукова діяльність зосереджувала ся в трьох секціях: исторично-філософичній (директор М. Грушевський), фізіологічній (дир. Іван Франко), і математично-природовисно-лікарській (дир. Іван Верхратський). Перша числила 16 членів, відбула 23 засіданя, на котрих прочитано 35 рефератів; друга мала також 16 членів, відбула 6 засідань, на котрих прочитано 11 рефератів; третя мала 15 членів, відбула 4 засіданя і вислухала 5 рефератів. Загалом мали всі три секції 47 членів, відбули 33 засіданя, а прочитано на них 51 рефератів.

В наукових виданях за 1907 р. і 1908 р. що до їх числа і обєму мала рижниця, але всеж надвижка, хоч не велика, лишає ся за 1908 р. Маємо отже в сім році 15 книжок і 8 зошитів та 30 відбиток, між якими виїшла одна як обємиста книга. Се: Студії над народними піснями, д-ра Ів. Франка. Всі отєї виданя, не вчислюючи

відбиток, дали разом 284 аркуші друку. Подрібно представляють ся в цифрах наукові виданя так:

Рік 1908: Записки 6 книжок 90 арк. друку, Збірники секцій 3 кн. 59 арк., Жерела 1 кн. 29 арк., Укр. р. Архів 1 кн. 13 арк., Студії з поля сусн. науки 1 кн. 14 арк., Етногр. Збірник 1 кн. 20 арк., Матеріяли до укр. етнол. 1 кн. 16 арк., Укр. р. Бібліотека 1 кн. 27 арк., Хроніка (укр. й нім.) 8 зош. 16 арк. Разом 15 кн. + 8 зош. = 284 арк. друку.

В „Збірнику исторично-філософичної секції“ виїшов як т. XI в купі з X. шестий том „Исторії України-Руси“ Грушевского. В „Збірнику фізіологічної секції“ (т. XI): кореспонденция Я. Головацкого в літах 1835—1849, видана К. Студинським. В „Збірнику математично-природовисно-лікарської секції“ (т. XII) чотири праці рижних авторів і бібліографія.

Виданництво „Рускої историчної бібліотеки“ поїхало в 24. томі, а засновано нову серію, що містить оригінальні праці й матеріяли „Київсько-русский Архів“, в котрім 1908 появилася IV.: Матеріяли до исторії галицько-русского шкільництва XVIII і XIX вв., видані під редакцією С. Томашивского.

„Студії з поля суспільних наук і статистики“ виїшов т. I, що містить 6 праць рижних авторів.

В „Жерелах до исторії України-Руси“ виїшов т. VIII: Матеріяли до исторії укр. козаччини, видані під редакцією Грушевского, том I Документи по р. 1631. Зібрав і видав І. Крип'якевич.

„Українсько-рускої бібліотеки“ виїшов в 1908 р. том VII, що містить твори Тараса Шевченка т. II. (1847—1860), виданий під редакцією Ів. Франка.

В „Етнографичнім Збірнику“ появили ся як т. XXIV: „Галицько-руські народні приповідки. Зібрав, упорядкував і пояснив др. Іван Франко. Т. II. Виш. II.

„Матеріяли до українсько-рускої етнології“ виїшов 1908 р. т. X, що містить статю про антропометричні дослїди над Гуцулами, про верхню вовняну ношу Бойків та 5 нових описів весільних обрядів.

Врешті 4 рускі й 4 німецькі випуски Хроніки.

Щодо наукових комісій, то найбільше життя проявляли три з них: археологічна, етнографічна і статистична. Археологічна комісія уложила плян і підготувала цілий ряд публікацій на найближшу будучину, в яких возьмуть участь переважно молоді сили, підховані Товариством. Етногр. комісія приготувала так само значне число матеріялів на цілий ряд томів Етн. Збірника. Статистична комісія зорганізувала нову серію видань, якої перший том виїшов уже в друку. Дві комісії, правнича і лікарська, не проявили ніякої діяльності, з того остання вже кілька літ не мала ніяких засідань, а комісія правнича по часті переліла свої функції на комісію статистичну, по часті має перелити на ушляковане товариство правниче. В цифрах представляє ся рух у комісіях так:

Археологіч. комісія мала 19 членів, відбула 7 засідань, статистична 21 чл., 3 зас., правнича 18 чл., ні одного зас., етнографічна 28 чл., 4 зас., язикова 18 чл., 2 зас., лікарська 14 чл., ні одного зас. Разом 118 членів і 16 засідань.

Масток Товариства збільшив ся о 1.200 К супроти попередного року і винсєть 87.233 К 08 сот.

Субвенція державна і краєва дала в 1908 році 24.000, членські вкладки принесли 1.735.23, відсотки в 43.26, дохід з видавництва 4.426.12, з книгарні 210.309.39, з перецелтні 41.815.36; — разом 304.372.23 К.

Кошти видавництва вносили 40.698.20 К, археографічної комісії 1.679.81, етнографічної експедиції 1.231, запомоги 2.160.45, книжки до бібліотеки 5.926.42, предмети до музею 822.52, уряджене книгарні в Києві 5.175.04, зужите інвентаря 151.67, адміністрація Товариства 13.590.84, видатки і адміністрація друкарні 173.987.30, видатки й адміністрація переплетні 36.037.81, адміністрація книгарні 22.810.27, зиск в 1908 р. 1.200; — разом 304.372.23 К.

Майно каменіці при ул. Чарнецького ч. 26, вносило з кінцем 1908 р. 138.088.47 К то є о 5.612.81 більше як в р. 1907; чиншів побрано в тім році 28.228.44, на амортизацію каменіці 2.632.64, зужите інвентаря 33.14, на відсотки 5.185.96, податки 10.310.50, консервацію 1.476.48, адміністрацію 5.612.81, — разом 22.613.63 К.

Майно „Акад. Дому“, що знаходиться під управою Тов-а, вносило з кінцем 1907 р. 76.703 К 08 с, а з кінцем 1908 р. 74.398.93, то є о 2.304.15 менше. Причини, чому „Акад. Дім“ приніс в мин. році страти, наведені в першій частині сеї статі.

Під управою Тов-а находилося девять фондів, стан котрих представляє ся ось так: 1) Фонд академічний резервовий, сальдо на 1909 рік 13.990.45; 2) фонд доцентів 4.493.55; 3) фонд пам'ятника Т. Шевченка 3.153.42; 4) фонд літературів ім. Котляревського 2.303.40; 5) фонд літературів ім. Мордовця 1.108.47; 6) фонд стипендійний ім. М. Грушевського 4.900.78; 7) фонд заповомогий ім. Бончевського 10.340.26; 8) фонд стипендійний ім. О. Огоновського 2.012.99; 9) фонд пам'ятника Ніщинського 115.33 К.

Рахунок бібліотеки Товариства представляє ся ось так: Стан з кінцем 1907. р. 18.098.04 К, закупно книжок і оправа 5.926.42; вартість бібліотеки з кінцем 1908. р. 22.024.46 К.

Стан музею з кінцем 1907. р. представляв вартість 6.128.72, видано на него в 1908 р. 822 К 52 с, так що стан з кінцем 1908. р. вносять 7.961.24 К.

Державна рада.

Продовжене вчорашнє виступлення комісії над бюджетом міністерства рільництва розпочало ся вчора. П. Цеглинський обговорював культуральну працю різних руских товариств, критикував господарку галицької адміністрації в державних доменах і лісах і поставив резолюцію, в якій звиває правительству, щоби в політичних і економічних зглядів заняло відпорне становище що до винайму краєви державних домен і лісів. Міністер рільництва др. Браф представив справу віддовження і зазначив, що щадниця і інші заведеня, що приймають вкладки, повинні уділювати для рільних ґрунтів гіпотечного, невиповданого і сплачуваного в ратах кредиту, позаяк від розв'язки сего питання залежить розв'язка справи віддовження. Що до поможеня краєвих, рільних, виховницьких заведень і основаня краєвих, шкільних господарств при школах, то дуже важною після гадки міністра є реформа в дусі торговельного виобразованя. Оцісля заявив, що небаром пічне ся будова державних заведень для витвору суровиці до щеплення зв'язат, звертаючи увагу на се, що по заключеню ветеринарної угоди з Угорщиною не привезено ані одної хорої штуки до краю. Пос. Баталія жалував ся на занедбане Криниці під зарядом міністерства рільництва; боронив господарку в держ. доменах і лісах проти закидів п. Цеглинського і просив о відкинене резолюції тогож посла. Вкінці настав на се, щоби приступлено сейчас до обрад над внесенем п. Глобінського про знесенє цпа від збіжа. Відтак промовляв п. Котлярж, закидаючи Полякам, що від смерти Дідушицького забули про оборону краєвої автономії і п. Діяманд, спротивляючи ся внесеню п. Кольоврата що до підвижки боніфікації для горалень і обговорюючи справу часового знесеня цпа на збіже. П. Козловський полемізував з п. Котляржом, збиваючи его за-

киди. П. Шрамек висказав жаль, що прийшло до непорозуміння між членом чеської делегації а польськими представниками, зазначуючи, що п. Котлярж промовляв в власнім імені. П. Гурский займав ся широко справою доменів і підвіс, що їх заряд не углядає достаточо потреб селян. Заряд домен повинен аж тоді продавати запаси дерева гуртвіникам, коли біднійше рільниче населенє заспокоїло свої потреби. Відтак просив міністра рільництва о ліпше вивінованє існуючих катедр бактеріології і о заснованє нових в цілі бактеріологічних дослідів, які запобігали би великим шкодам і о знесенє ревізорів товару а відданє їх чинности оглядачам товару. По тім прийнято без зміни бюджет міністерства рільництва.

Політичний огляд.

Заграниця.

Невдовзі, як доносять з Берліна, має Румунія приступити до тридержавного союзу. Німеччина, яка зразу відносила ся до сего пляну неприхильно, згодила ся на него в останніх часах.

Матін доносить, що японський князь Намімото робив в Царгороді стараня около союзу Туреччини з Японією. Сей союз має бути заключений на випадок, колиб одна з тих держав мала вести війну з Росією.

Після конвенції з 1908 р. мають держави з кінцем липня с. р. вицогати свої війська з Крети. Се очевидно змусить їх застановити ся над дальшою судьбою сего острова, який в жовтні минушого року заявив ся за добровільним прилученем до Греції. Молодогурки противлять ся прилученю Крети до Греції, а що турецька армія дуже певна себе, тож є сумнівом, чи Туреччина піддасть ся дипломатичному напорови держав.

Турецьке правительство випрацювало проект частинної автономії для провінції Ємен, ползах. части Арабії, що в старині звала ся „Arabia felix“. З різних сторін появляють ся одначе відзиви, а особливо зі сторони молодотурецького органу Tanin, які протестують проти сего і заявляють, що є се поступенне підготовленє цілковитої самостійности сеї провінції.

В фінансовій комісії німецького парламенту заявив секретар стану Сідов, що для правительства не має тепер великої вартости, полагодженя зміни проєкту о спадковім податку. Ухвала комісії в справі знесеня увільненя удільних князів від податку є не до принятя. Правительство предложить по съятах парламентови новий спадковий податок. Опісля комісія відкинула пілу новелю о спадковім податку.

Підчас нарад в італійській палаті послів над бюджетом міністерства справедливости, відповів міністер справедливости на ряд питань в справі церковної політики і заявив, що виключене крайне полагодженє справи: зворот дїбр церкви, або влученє церковних дїбр до державних домен. Дальше заявив, що в теорії він прихильний традиційній італійській системі віроісповідних звязків, але сумніває ся, судячи після прикладу Франції, чи ся система без цілковитого порозуміння зі Столицею Апостольскою дала би ся здійснити, а такого порозуміння не бажає собі ані Ватикан, ані правительство. Закінчив міністер свою відповідь словами, що годить ся зовсім з політичною і церковною програмою Джіолітіго, думає, що коли Італія щасливо поборе всі труднощі положеня і удержить свої права що до Риму і в Римі, то лише тому, бо все поступала умірковано і з достоїнством, повздержувала ся від всяких насильств, але й від посвяяти себе самої яко жертви. Бесіду міністра прийняло центрум і правця грімками оплесками.

Новинки.

— Календар. В середу: руско-кат.: Глікерій; римо-кат.: Филипа. — В четвер: руско-кат.: Ізидора; римо-кат.: Івана І. папи.

— Шевченкове съвято у Відні. Українські товариства у Відні „Січ“, „Родина“, „Поступ“ і „Кружок земляків“ обходили в четвер дня 20. мая 48. роковини смерті Тараса Шевченка. Вечерок відбув ся в просторій салі учительського дому (Lehrerhaus). Вступну промову виголосив пос. Цеглинський, в якій між иншим для характеристики творів нашого кобзаря замітив, що в его поезиях пробиває горяча любов до України і віра в народні маси. Закид атеїзму безпідставний, противно в творах Шевченка слідна віра в Божество, а если знайде ся яке грізне слово, то се тільки голос розпуки. По сій гучними оплесками нагородженій промові відспівав мужеский хор під батутою п. Прокоповича композицію Колесси: „Козаки“, почім наступило сольо тенорове д-ра Головацького. Відтак посол Остапчук віддеклямував поему Шевченка: „До Основ'яненка“, а в додатку еще поезию про смерть гетмана Павлюка. Дальше наступив спів мужеского хору, а потім деклямація пані Будзиновської: „Порожній Яр“. Опісля відограв по майстерски артист-скрипак п. Сольський фантазию з „Фавста“ і марш Шумана на скрипці. По баритоновім сольовім співі п. Прокоповича („Ой чогож ти почорніло“ і „Король Іроль“) відспівав хор Лисенка „Гей не дивуйте ся добрі люди“, чим закінчено музикально-вокальну часть вечерка. На комерсі, який відбув ся в реставрації учительського дому, зібрана громада заваяля ся до пізної ночі. Головний аранж р вечерка п. генерал Павлюк дякував присутним за участь в Шевченковім съяті. На загальне жаданє відспівав тенор „Львівського Бояна“ др. Волошин дві пісні з повним зрозумінем і чутем, а дир. Цеглинський і акад. Цяпка внесли тоасти на здоровле голови кружка земляків п. генерала Павлюка, котрого заходам має громада завдячити сегорічне съяткованє памяти нашого незабутного генія. Академіки співали підчас комерсу веселі пісні. На концерті було на жаль дуже мало публіки, всего около 100 осіб. М-ж ними були послі: Василько, Олесницький, Окуневський, Будзиновський, Войнаровський, Семака, Цеглинський і Остапчук.

— Паломництво „істинно-русских“ викликало незвичайно інтересну статью Меньшикова в часописі „Новое Время“ ч. 11.907 з дня 7. (20) мая п. з. „Польській гнет“). Автор пише між иншим: „На обіді в честь відпоручників прикарпатської Русі я чув чимало патріотичних промов, що доказували нашу „общерусскую“ єдність і національний обовязок, її зреалізувати. Щоби її зреалізувати, на се треба війни, може навіть цілого ряду воєн, до яких однак Росія не готова. Заки колесо щастя поверне ся в наш бік, я раджу: працювати і не переставати в праці. Час мира треба використати на зібранє сил, на скріпленє позицій, на підготованє до страшной боротьби, яка колись настане“. Погрозивши Австрії війною, автор статі накликає, щоби галицькі „русские“ переняли ся „общерусскою“ ідеєю та „общерусскими“ стремліннями, а „державная Русь“ обдарує їх не лише моральною симпатією, але також ріжнородною культурною підмогою, яка не нарушить в нічім добрих, сусідських відносин Росії до Австрії. — Хіба ясно сказано. Меньшиков зазначає, що до війни Росії з Австрією прийти мусить, а цілюю сеї війни: загарбанє Галичини, Буковини і части Угорщини під „общерусскую“ єдність. А поке що „істинно-русские“ в Галичині одержать матеріальну підмогу на викликанє в Австрії російського, народного патіяна, яке доведе до війни, але яке на разі не нарушить в нічім добрих відносин Росії до Австрії. Гарні мусіли бути промови наших „істинно-русских“ та відповіді з боку офіціальних, російських ефер, коли аж порохом запахло і коли загрожено війною Австрії. Але Бог ласкав! Росія повинна війни беречи ся, щоби не вишла так, як на війні з Японією, або щоби так не скомпромітувала ся, як недавно в спорі австро-сербскім. Замітне, що др. Дудикевич взяв з собою одного з учеників львівських гімназій, Колявчика(?), який хвалив ся публично на бенкеті, що ему зложили „общерусскі“ товариші на дорогу двіста рублів і який проголосує політичні мови против „українцев“ і Поляків. Шкода, що Дудикевич не взяв ще з собою „младенца“ Марущака на те, щоби показав, як наші „істинно-русские“ вміють надувати людей.

— Конференція учителів рускої мови в середніх школах Галичини і Буковини відбувала ся в четвер дня 20. мая заходом тов. „Учительська Громада“ в головнім будинку академічної гімназії у Львові від 10. год. рано до 6. год. вечером. Широко закросний реферат д-ра Пачовського і побуджена ним, хоч обмежена до найосновніших точок, дискусія заняла тільки часу, що двом останнім рефератам прийшло ся уступити на денний порядок слідуєчої конференції. В нарадах, крім львівських професорів, брали участь професори українети із провінції, професори львів. університету: др. Студинський і др. Колесса, радник Харкевич, дир. Борковський, др. Лучаківський і ин. Народи розпочав відповідно промовою голова Тов а проф. Грушевський. По залагодженю вступних формальностей: вибору

голови Грушівського й покликанню секретарів (В. Радзкевич, С. Лещій) виголосив др. Михайло Пачовський реферат п. з. „Становище й наука українсько-руської мови як викладної в наших гімназіях“, в якому в першій, загальній, частині обговорював питання, з якого становища вести науку викладної мови, в другій, як примірити розпорядок міністерства з 1908. р. про научене і перепитунане, а вкінці в третій займав ся справою, о скільки новий плян науки німецької мови надає ся для нашого викладного язика. З огляду на багатство матеріялу й різnorodности порушень в них питань у рефераті д-ра Пачовського радив дир. Борковський поділити працю, розбити матеріял на більшу скількість поменших рефератів, а пригадуючи на аналогічну процедуру при установлюванню пляну для польської мови „*Towarzystwo szkół wyższych*“ в 1883 р. запропонував вибір комісії, в склад якої ввійшли першове крім референта д-ра Пачовського, проф. Кокорудз, др. Копач, др. Щурат і др. Макаруска. Пізніше на внісенє д-ра Копача ухвалили збори одностайно запросити еще в склад згаданой комісії проф. Грушівського, проф. Студинського і д-ра Брика. В невычайно оживленій змістовій дискусії, що розвинулася з нагоди реф. д-ра Пачовського в цілі подання комісії матеріялу до спрещизованя конкретних внісеній й предложенія їх окремиї анкети ради шкільної краєної що до розкладу пляну і уложенія підручників доторкнено чимало питань теоретичної і практичної натури. Побіч чисто „академічних“ тем, як поділу української літератури на періоди, признавая староручині визначнішого й менше визначного становища у нашій літературі, розвинено широкую дискусію над розкладом матеріялу, спеціально у висшій гімназії, метою его трактованя подавано, пляни укладу нових підручників і десидерати, які належало би углянути при їх укладанню як пр. виелімінуванє з хрестоматій білоруских пам'ятників. З огляду на припізнену пору рішено перенести продовженє нарад на 10. червня.

— Страйк на львівському університеті. Польська молодіж університетска урядила вчора загальне (?) віче, на яким ухвалено застрайкувати на три дні від викладів, а се від 25. до 27. с. м. включно. Страйк є демонстрацією против правительства, яке не дбає про потреби львівського університету, а передовсім про новий будинок для університету. Замітне, що не повідомлено про страйк аві Русинів аві Жидів, яких нині рано, коли прийшли на виклади, польські академики не впустили до середини. Академічний сенат ухвалив сейчас, предвиджуючи нову заверуху, замкнути виклади аж до дальшого зарядженя, яке наступить по приїзді ректора д-ра Марса, котрий поїхав до Кракова на торжество в честь проф. Стан. гр. Тарновекого.

— Замах на Чортівську скалу? Під сим заголовком в *Słowiński* м, а під подібними заголовками в *Dziennik-u p.* і *Kuryer-i lw.* появили ся вчора майже рівнозначні видумки на тему наміреного знищення хреста на Чортівській скалі під Львовом. Як звісно, польська молодіж з *Gwiazdy*-и поставила на тій скалі зелізняи хрест, а під сподом умістила таблиці з посвятую констатуції 3. мая і Гловацкому та Косцюшкови. Перед двома тижнями парубки з сусідних Ліснич полемали обі таблиці. Поляки мають поставити нові таблиці, а тимчасом стережуть хреста, боячись, щоби і его хто не ушкодив. Через те Русини годі навіть перейти ся тепер на Чортівську скалу, бо зараз підозрівують его о замах. Манулої неділі члени кружка аматорів сокілського театру в числі около 40 осіб урядили прогулюнку на Чортівську скалу. Прогулююцї бавили ся на полянці під скалою а на сам вершок до хреста ніхто з них не вилазив, бо під хрестом сиділо кількох всеполяків, а між ними звісний всеполяк Відомський. Тимчасом в згаданих часописях ударено на тривогу, що кількох прогулююцїв видрапало ся під хрест і пробували его вирвати. Така злобна брехня, кинена очевидно теми всепольскими дідами зпід хреста, має на цілі, ятрити польську суспільність на Русинів. Незрячі не знають, що, хто сіє вітер — збирає бурю!

— Підвисшенє кари. Найвисшій трибунал на відклик прокуратурі що до низького виміру кари за шпигунство підвисив Ярославови Мончаловскому кару в'язниці з трех місяців на один рік.

— Нещасливі пригоди на залізничі. Позавчерашної ночі приключило ся нещастє на стації Глибока на Буковині. До нічного поїзду особового мали прилучити один віз з 4-ма кіньми, призначеними до Львова на позавтрішні перегони коний. Урядник руху заставив чотирох робітників, закотити віз з кіньми на сусідній шини. Там часом надїхав поїзд і цілою силою ударив об віз. Притї дві робітники згинули на місці, а два тяжко ранені. З чотирох коний два згинули, а два покалічені. Тяжко ранений також ставний, що їхав з кіньми. Шкода величезна, яку державний скарб буде мусів заплатити. Конї були обезпечені на 150 тисяч корон. — Другий випадок длучив ся на стації в Торській коло Заліщик, де кілька возів, долучуваних до поїзду, ударило

об вози з подорожними так сильно, що подорожні порубивали собі голови о стїни.

— Тучі і гради. В останніх днях знов значно похолодало, а з деяких сторін доносять навіть про приморозки, від котрих потерпіли значно огірки і инша віжнійша огородина. — З Нуца, золочівського повіта, доносять: Дня 18. с. м. о 1. годині по полудни навстила Нуца страшна туча з громами і градом доходячим до величини малого волоского орїха. Шкода, якої наробив град і вода, що замулила поля, є величезна. Озимина і ярі засїви зміпані з болотом, трава витовчена цвїт на деревах зовсім оббилу. То нещастє при так спїзненій весні і безнастанних зливах, а до недавна ще й морозах дає ся дуже важко відчувати. Лиш Бог один знає, що дальше буде. Бараболь майже ніхто не садив, а суть і такі бідаки, котрі взагалі нічого не садилі. Паші брак, а по сїй останній тучі таки взагалі немає вже де пасти. — Дня 18. с. м. около 2. год по полудни падав в Глинній Наварії град величини волоского орїха і до 10 минут покрив поля грубою на 20 сантиметрів веретвою леду. Жито, пшениця, дерева овочеві та вся огородина зовсім знищені. В школі в Глинній вибив град 18, а в Пустомитах 40 шиб. Про наслідки тучі в Красові недалеко Глинної Наварії того самого дня ми оводі вже писали.

— Вільні мешканя у Львові. Статистична комісія міска зарядила оводі спис всіх вільних мешкань у Львові, для провіреня, чи у Львові є недостаток мешкань до винаймау. Комісія зложена з кількох членів ходила від хати до хати і розпитувала сторожів про вільні мешканя. Другого дня окрема комісія ходила в слїд за попередною і провірювала ще раз висліди першої комісії. Сям чином збере ся цікавий статистичний матеріял, чого доси ще у Львові не роблено. З дотеперішого висліду показує ся, що у Львові на 100 мешкань є ледви одно вільне, а й сї мешканя складають ся з більшого числа кімнат 4—6. Натомість малих мешкань зложенох з одной-двох кімнат майже нема. Недостаток вільних мешкань у Львові є дуже великий, а каменїчники вихиснують се і підносять чинш, як хочуть.

— Исторична знахідка. При розкопцї в старо давній кріпости в містечку Переволочній, кубляцкого пов., саме там, де 200 літ тому шведске військо здало ся російському, випадково натрапили на цікаві річи. Знайдено там силу поліманой зброї й польських грошей. Сю историчну знахідку передано в музей. Тепер думають на Шведській могилі в Переволочній зробити спеціальні розкопки під доглядом археолога.

— Великі пожари. З Підволочиск доносять, що в ночи з четверга на п'ятницю около пів до 1. год. вибух там огонь в бензиновім млині Льва Лінкса, віддаленим від осередка міста о який кілометр дороги. Млин той, вибудований перед кількома роками, був заосмотрений в машини найновішої конструкції і его віднаймали від властителя Штекль і Швайзер. В четвер мимо сьвята млин був в руху і аж вечером о 9 год. млин замкнуто, а робітники розійшли ся до домів. В ночи вибух огонь на першїм поверсі з переду на ліво, де були машини. Мимо всяких трудів місцевої сторожі пожарної, згорів цілий млин зі всіма машинами та складом муки і вбіжа. При огни кільканадцять осіб попекло ся більше або менше тяжко, а жінка посесора, Штекльова зі страху породила сина. Здогадують ся, що огонь був підложений. — З Будапешту доносять, що в місцевости Запараш-Домею лютів ся минувшої середи страшении огонь. Згоріли дві церкви, дві школи і 104 домів, а підчас акції ратункової покалічило ся, або попекло ся кілька осіб.

— Поетичний нутиг.

...Коби то рожи зібрать на сьвітї,
хороші, майські рожи
і рабам свпнуть до нїг в привітї
на шлях у житя гожиї—
коби то болї з кожного серця
вирвать терпїня — болї,
в крївля запеклї отерти сльози,
забрать стражданє моволї —
кождому злоту долю подати —
як сонце гарну долю,
усїх рїдненьких братів обняти,
на шлях повести волї,
— всюди зацвили би райскї цвїти —
й розминулись з одчаєм —
ти бувбїсь сильний, як Самсон в сьвітї —
земля була би раєм..

Іван Остап.

Оповідки.

— Репертуар руского театру в Бучачі. (Салї літна в парку. Початок представлєнє о годинї пів до 8-ої вечер. Білсти продає ся в торговли п. К. Рогозівського).

В середу дня 26. мая „Галька“ опера в 4 дїях Станіслава Монюшка.

В четвер дня 27. мая „Надія“ драма в 4 дїях з житя рибаків Г. Гаерманса.

— З рускої жєньської гімназії у Львові. Приватні іспити за II. піврїв, евентуально й за ці-

лий рік з кляс приготовляючої, I., II. і III. в прив. жєньській гімназії з руским викладовим язиком СС. Василянк у Львові, закладі наділенім правом публичности, відбудуть ся дня 28. н. ст. червня с. р. Початок іспитів о год 8. рано. Зголошеня приймає дирекція до дня 27. червня включно. Слїдуючого дня с. є 29. червня також о год 8. рано начнуть ся вступні іспити до кляс приготовляючої і першої на шк. рік 1909/10. Вимоги при сїх іспитах, як з мужєских гімназіях державних, а приписаний вік для учениць кляси приготовляючої лїт найменше 9, а I. кляси 10, що скінчать ся найпізнійше до дня 31. грудня 1909. р. Зголошувати ся належить з метрикою хрещєня і сьвідощвом щєплєня віспи тай евентуально з сьвідощвом шкільним з IV. кл. (до I. кл.), а з III. кл. (до приготовляючої кл.). Кандидатки, що були ученицями школи народной, найпізнійше до дня 28. червня в дирекції гімназії при ул. Длугоша ч. 17. або в Ігуменатї монастиря СС. Василянк при ул. Зиблїкєвича ч. 24. За піврїчний приватний іспит в клясах I., II. і III. платить ся 24 К., за річний 48 К., а в клясі приготовляючої за піврїчний іспит 12 К., за річний 24 К. Испитова а заравом вже вписова такса при вступних іспитах до кляс приготовляючих і першої вносить 10 К. — о. Спирідон Карсук, директор жєньської гімназії СС. Василянк у Львові.

— З львівського університету. Цїсар іменував професора рїльн. акад. в Дублянах, д-ра Стан. Грабського, звичайним професором політичної економії на львівськїм університетї.

— Представленє театр. в Любїню. Аматорський театр львівського „Сокола“ виставить в неділю Зелених сьвят в Любїню в салї купелевого заведеня оперету Кропивницького „Перехитрили“. Грати буде музика купелева. Початок о 7. год. вечером. По представленю танці. По полудни перед представлєнем товариські забави в парку заведеня. Виїзд прогулююцїв зі Львова о год. 2:15 або о 3:40 по пол.

— Зїзд українських академиків відбуде ся у Львові дня 11. липця с. р. Доси зголосило свою участь 15 студентських громад, які виплють поверх 25 відпоручників.

— З львівського „Сокола“. Продовженє звичайних загальних зборів „Соколи“ відбуде ся в п'ятницю дня 28. мая с. р. о годинї 6. вечером у власній салї при ул. Рускій ч. 20. Порядок: 5. Вибір членів старшини. 6. Внески і запити. — І. Боберський, голова. С. Лотоцький, справник.

— Перенєсеня. Намісник перенїє старших повіт. ветеринарів: Авр. Вайсберга з Пильзна до Перемшля і Йос. Бернштайна з Яворова до Богородчан; повітових ветеринарів: Михайла Охничу з Низька до Хшанова, Григ. Богдана з Хшанова до Пильзна, Леоп. Урїха з Богородчан до Тернополя, Юліяна Струтинського з Ліманової до Львова, Влад. Пясецкого з Бродів до Яворова і Макс. Доманєвского з Мислинич до Львова.

Наука, штука і література.

— Нові переписні листки ілюстрованї вийшли накладом „Сокілського Базару“ у Львові. На картках зображені портрети Тараса Шевченка, оден в шапці, другий з відкритою головою. Друг однобарвний, виконанє добре а за знаменитий рисунок портретів ручить славний артист-маляр д. Красіцкий, з якого образів роблено фотографічні копії. Цїна одной картки 6 сотників.

— *Przeгляд Krajowy*, тижневник політичний, суспільно-економічний і літературний, почав виходити в Київї, ул. Фундуківска 10. В проспекті заявляє редактор сего тижневника, д. Л. Радзійовський, що буде подавати справи дотикаючі житя всеї Русі-України як польского так і українського народу, та боронити прав населєня Русі-України без ріжницї народностей.

Кость Курило.

Письма з Америки.

(Дальше).

Pittsburgh, Pa. 3. 3. 909.

То се ти хвальний Підбурґ, теє пекло американське, той невичасаючий, вічно яркий вогонь в комилах мільюнових твоїх шап (фабрик)! А довкола сїмш іскрами, димом і немілою волею. Відколи породили тебе мільони трустовцїв, туземських півбогів, від тоді лежить на тобі п'ятно болю і кривди, та длятого майже ніколи не бачиш ясного небосхилу з під чорного киру димів. А знаєш ти, скільки тисяч уст проклинає тебе щоденно за смерть батьків в твоїх шапах,

скільки жінок проляло снів, глядачі на каліцтва своїх мужів, скільки дітей осиротіло... Але маеш у собі, у своєму внутрі, щось таке наркотичне, що потягаєш ним усіх... чи се не золоті штаби зложені в пивницях First-Nationale Bank of Pittsburgh?..

Дивний, стораз проклятий твій вигляд, а однак гарний.

Інакше гарний у день на вінку голих гір, а внакше під віч з огненними язиками полуміння в лісі коминів.

По смутних ярах і по голо-горах розляг ся Піцбург, а в кождім його кутику беть ся якесь надзвичайне, електричне жите, циганське а закіпчене, з титанським живчиком. Чорний дим товстою хмарою кладеть ся по дахах. По пів години руки, як окіпчені; треба їх денно по кільканайцять разів мити. Гори для комунікації получені трамвайом, що пнеть у гору і на діл. Деякі з тих гір дуже високі. Тут і там між коминами фабрик видко церковні вежі. Долиною зливають ся дві ріки: Monongahela і Alleghenu, та пливають далі іменем Ohio.

Щоби мати хоча примітивне понятє зелізної продукції Піцбурга, то зважмо лишень фратховий оборот висилок, який перевишає суму фратхів Ньюорку, Лондону, Ліверполю, Гамбурга і Амстердаму разом. Щоби представити собі внішній вигляд Піцбурга, то прошу ласкаво уявити собі величаву фабрику з кільканайцятма тисячами коминів різної висоти і грубини, будівлями і на долинах і на горах — се Піцбург, що цілий Божий рік не спить, а давить ся і коптить.

Піцбург в Джержи-Сіті, се рівнорядна точка нашої першої еміграції. При Carsonstreet є дві гр.-кат. церкви, одна для Галичан, друга для угорських Русинів.

Завдяки „благорозумію“ обидвох тамошніх парохів люди живють у згоді між собою. Парохом при гр.-кат. церкві для Галичан є о. Николай Стефанович, один із перших наших священників, що сюди прибули. Працюючи тут кільканайцять літ, не забув він, який обовязок національний лежить на ньому посеред того меншого брата, та вів праміром і словом, гуртував біля себе, склав прегарний хор, був опікуном і речником бідних, тож нині любов має усіх, а навіть айрїші в великою пошаною висловлюють ся про него, та високо цінують його духові прикмети.

Галичан є тут около чотирох тисячів і стільки Угро-Русинів.

Деякі з наших родимців мають гарні проперти, се є реальности. Обидві церкви гарненькі собі, а найважнійша річ, що виплачені вже. При галицькій церкві є школа, котру веде дяко-учитель під проводом о. Стефановича.

При тій нагоді належить ся згадати і про другого гр.-кат. священника для Угро-Русинів о. Михайла Балуха.

Се майже виїмок між угро-руськими священниками, котрий від першої хвилі вірно стоїть при Владіці Сотері та з великим пожертвоуванєм працює для добра народу і його осьвідомленя. Знає ся мені, що із сього приводу має він багато ворогів. Русько Народний Союз на конвенції у Філядельфії в доказ признаня майже одноголосно вибрав його своїм духовним управителем.

Додати мушу і те, що Піцбург є нині осередком житя пенсильвенійських Русинів, котрого живчиком є о. Стефанович.

Завдяки о. Стефановичеві лекше мені було познакомитись з Піцбургом, та із його красшими фрагментами.

Резиденційна часть лежить далеко за властивим містом. Там супокій і тиша, та довгі ряди стилевих палат на величавім плянтованім сквері. В тій стороні находять ся красні будівлі призначені для просвіти і науки. Звісний в цілій Америці та в Европі добродій Carnegie Андрей, котрий не щадить своїх мільонів на просвітні діли. Йому то завдячує Піцбург „Carnegie Institute“ з тесового ясного каменя в італійським ренесансі. Переглянув ся побіжно ті довгі ряди величавих білих комнат з фрагментами наслідовань архітектури італійського і французького ренесансу.

Є там вязане над головним входом до церкви в St. Gilles (Франція), луки фльорендські з 1425 р., амвони, крісла, і т. д., гарна галерія

образів, гарне, повне смаку унудро концертвої салі, та в дійсности дуже цінна колекція золотих брил і неосліфованих, дорогоцінних каменів. Крім сього персицька і індійська штука і культура та величавий зоологічний і ботанічний збір. Позаду стоїть велика модерна будівля рівнож фундації добродія Carnegie „Technical School“, яка утримує ся рівнож його коштом.

Найгарнійша будівля Піцбургу се: Allegheny-County-Court-House при Grandstreet в спокійнім романтичеським стилю.

Правду сказавши, що із сего міста виношу дуже миле вражінє, побіч перших гарних думок. Нині їду далі на полудне.

(Дальше буде).

Телеграми

в дні 25. мая.

Берлін. З Петербурга доносять, що з огляду на проект російських консерватистів, аби зменшити число членів державної ради і думи з польского королівства, 6 членів-Поляків держ. ради зложило мандати, а також Поляки-посли до держ. думи мають зречи ся посольських мандатів.

Мессина. Вчора вечером о 6:21 год. навістило Мессину сильне землетрясенє з підземним гуком.

Др. Богдан Барвіньский:

Зїзд галицького князя Данила з угорским королем Белею IV. в Прешбурзі 1250 р. Історично-критична аналіза. Львів 1901. 16^о ст. 18. — Ціна 10 сот.

Прешбурський зїзд в справі спадщини по Бабенбергах. (Причинок до історії великого австрійского безкоролїва). Львів 1903. 8^о ст. 27. — Ціна 30 с.

Жигимонт Кейстутович, великий князь Литовско руский. Історична монографія. Жовква 1905. 8^о ст. XIV+170. — Ціна 2 К.

Zygmunt Kiejstutowicz, książę starodubski. Львів 1906. 8^о ст. 28. — Ціна 50 с.

Bogurodzicza dzewiczka a історичні висновки д ра Щурата. (В інтересі історичної правди). Львів 1906. мала 8^о ст. 41. — Ціна 20 с.

Історичні причинки. Розвідки, замітки і матеріяли до історії України-Руси. І. Жовква 1908. мал. 8^о ст. 170. — Ціна 2 К.

Історичний розвиток імени українсько-руского народу. Львів, мал. 8^о ст. 41. Ціна 40 с.

Дістати можна в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Ол. Барвіньский, Історичний огляд засновин Народного Дому у Львові (на основі жерел). — Ціна 80 сотиків.

Ол. Барвіньский, З останних десятиліть XIX віку. — Ціна 40 сот.

W sprawie uniwersytetu lwowskiego, list Edw. Gnięwośa, szefa sekcijnego ministerstwa wyznań i ośw. do Alexandra Barwińskiego. — Ціна 10 сот.

Гомерова Одиссея, переклад Ніщинського (Байди). Ч. I і II. — Ціна 4 К 40 с.

Метаморфози Овідія, переклад Сердешного. — Ціна 1 К.

Григорій С. Сковорода. — Ціна 30 с.

Кониський, Непримирена. — 40 с.

Куліш, Дон Жуан Байрона. — 40 с.

Антін Головатий, Уманця. — 30 с.

Шевченко, Наймишка, повість. — 60 с.

Княгиня 30 с.

Проф. Ратміров, повість Мордовця. — 40 с.

Оржешко, Великий, новела. — 50 с.

Йов, переспів П. Ратая. — 1 К.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ або в книгарні Н. Товариства ім. Шевченка.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма

від 16. до 31. мая 1909.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представленє. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Дяка нежонатого, літ 24, неасенте- рованого потреба від 1. червня. Платня місячна 20 К і малі доходи. Зголошеня: Гр.-кат. Уряд парохіяльний, Вашківці н. Чер. Буковина. 51(3—3)

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, торговлях і крамницях лише тукот і паперців з першої галицько-руської фабрики Евгена Білінського в Збаражі.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по священниках.

Держім ся покликую:

Свій до свого!

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телефон ч. 788.

засноване при Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“ в р. 1895 на підставі закона о стоваришенях з р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти уділу.

Цілю Товариства є уділюване кредиту своїм членам рільникам обезпеченим в „Дністрі“ від більше літ.

Проценти від вкладок 4%, без потрученя податку рентового.

Вкладки приймає і виплачує Каса Дирекції Товариства в годинах урядових, від 8. до 2. год. в полудне.

Конто в Щадниці почтовій ч. 35.527.

Конто жирове в банку австро-угор.

Вкладки щадничі К 2,848.890--

Удїли членські К 262.994--

Позички уділені К 3,398.002--

Канцелярії Товариства отворені перед полуднем.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1909.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:45	9:50
Кракова	7:25	9:50	—	8:40	2:30
Тарнога	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:15	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:05	5:58	9:30
Черновець	—	—	—	6:40	12:20
Станиславова	5:45	—	—	—	—
Коломиї	—	10:20	—	—	—
Стрия	7:29	11:45	4:25	—	11:00
Пустомит	7:29	11:45	4:25	10:15*	11:00
Самбора	8:00	9:57	2:00	—	9:00
Любіня	8:00	9:57	2:00	9:00	11:45*
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:05	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	10:05A	1:48B	4:50	8:20
Брухович	8:15	12:40	3:27B	5:30†	9:35B
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:45	9:50
На Підзамче:					
З Підволочиск	7:01	11:40	2:00	5:15	10:12
„Бродів	7:01	—	2:00	5:15	10:12
„Курович	—	—	11:19	—	9:39
„Винник	8:07	—	11:19	3:28	9:39
Зі Львова відходять до					
Кракова	3:50	8:25	2:45	7:00	11:15
Кракова	—	8:40	6:12	7:35	12:45
Гяшева	—	—	3:30	—	—
Підволочиск	6:20	10:40	2:16	8:00	11:10
Черновець	6:10	9:35	—	—	10:38
Черновець	—	9:10	2:23	—	2:50
Станиславова	—	—	2:50	—	—
Коломиї	—	—	—	6:00	—
Стрия	7:30	—	1:45	6:55	11:25
Пустомит	7:30	10:35*	1:45	6:55	11:25
Самбора	6:00	9:05	—	3:40	10:45
Любіня	6:00	9:05	2:15*	3:40	10:45
Рави рускої	6:14	11:05	—	—	11:38‡
Янова	8:20	10:10	1:37†	3:40	6:30
Брухович	7:21	11:05	1:30B	5:50†	8:45B
Брухович	6:14	9:00A	12:41B	3:45	7:10
Зимної води	3:50	8:40	3:30	7:35	11:15
З Підзамча:					
До Підволочиск	6:35	11:00	2:31	8:29	11:32
„Бродів	6:35	11:00	2:31	8:29	—
„Курович	—	7:13	—	2:52	—
„Винник	5:44	7:13	1:30	2:52	—

ЗАМІТКА: Неспішні поїзди печатані товстим друком. — *) Лише в неділі і свята від 10^о до 19^о. А) Лише в неділі і свята від 1/2 до 2 1/2. — Б) Лише в неділі і свята від 1/3 до 3 1/3. — В) В неділі і свята а від 1/4 до 3 1/4 щодень. — Г) Щоденно від 1/7 до 3 1/7. — 3) Лише в неділі.